

Ford Genk:

VECHTEN TEGEN DE SLUITING? DE STRIJD VERHARDEN OM DE PATROON EN DE STAAT TE DOEN BETALEN!

Op 24 oktober kondigt Ford de sluiting van de fabriek in Genk aan, en de waarschijnlijke sluitingen in Southampton en Dagenham in Engeland. Ford herstructureert al zijn Europese sites. In België zullen 4300 jobs bij Ford Genk en bijna 6000 jobs bij de onderaannemers afgeschaft worden tegen 2013/2014. In Engeland zijn bijna 1400 jobs bedreigd. Opnieuw zijn de vakbonden, de burgemeesters, de parlementairen, het Vlaams Gewest, de ministers "verwonderd" en "geschokt" door deze beslissing en doen ze alsof het om het laffe verraad van een kwaadaardige patroon gaat... een "buitenlander" die hen nog maar 2 maand geleden in 2013 de productie van de nieuwe Mondeo "garandeerde" !!!

Het is een "echte catastrofe", een "sociaal bloedbad"... de woorden zijn niet sterk genoeg. Terwijl de situatie van de auto-industrie in Europa, en vooral die van Ford steeds dramatischer wordt, beklagen ze zich, organiseren ze een symbolisch en "verantwoordelijk" "protest", beloven ze een paar kruimels als troost, sociale plannen, heroriëntering. En ze vragen vooral aan de werknemers om kalm en "verantwoordelijk" thuis te blijven zitten terwijl ze met Ford onderhandelen. Op die manier kunnen we niet efficiënt strijd voeren tegen de gevolgen van de sluitingen en de ontslagen.

Werkers, kameraden, al die mensen zijn VALSE VRIENDEN! De patroon zal niet van gedacht veranderen!

Ford als een kapitalistisch bedrijf moet eerst en vooral winst maken, eerder nog dan auto's. Met een aangekondigd verlies in Europa van bijna 1,5 miljard dollar dit jaar moest Ford reageren. De sites in Europa worden maar voor 50 à 60% benut, en om rendabel te zijn moet een autofabriek op 80% van zijn capaciteit kunnen draaien. In Ford Genk is dat maar 48%, een stuk minder dan de sites in Spanje en Duitsland (Saarlouis en Keulen, nochtans vergelijkbaar qua productiekosten). En de modellen die in Genk worden gebouwd, zijn aan het einde van hun loopbaan. Kortom, een analist (Colin Lagan van UBS) heeft berekend dat de sluiting van Ford Genk ongeveer 1,1 miljard dollar zou kosten, maar een jaarlijkse besparing zou zijn van 500 tot 700 miljoen dollar. Het is de meedogenloze logica van het kapitaal maar Ford kan niet wegsteken dat de herstructurering op de rug van de werknemers doorgaat.

Eerst en vooral kan je alleen op jezelf rekenen, jezelf organiseren met je collega's en de collega's van de onderaannemers die ook zwaar getroffen worden door het lange proces van de herstructurering van de auto-industrie.

Nadat je loonleveringen en een werkritmeverhoging aanvaard hebt twee jaar geleden - om banen te redden! - met de rug tegen de muur, is er geen andere oplossing dan de strijd, de staking. Je moet de stocks van wisselstukken en auto's onder jullie controle houden om zoveel mogelijk geld los te krijgen. Na de aankondiging van de sluiting bij Volkswagen Vorst in november 2006 was een begin van een staking en de schrik die dat teweeg bracht genoeg om miljoenen aan schadevergoeding los te krijgen voor de mensen die ontslagen werden. De arbeiders van Volkswagen Vorst hebben gemiddeld 144.000 euro verkregen, en die van Opel Antwerpen 153.000. De operationele winst van Ford zal het derde trimester meer dan 2 miljard dollar bedragen. Er is dus marge voor meer dan de 77.000 euro ontslagvergoeding, ofte minder dan 50.000 euro net, want de staat die de arbeiders "steunt" zal zijn deel nog afromen in de vorm van belastingen. Je zal moeten vechten tegen de staat opdat die de belasting op de ontslagpremies zou laten vallen. De staat en de regio, "gebukt onder de schuldenlast", gaan jullie niet komen helpen. De kapitalisten en hun staat redden liever de banken dan de ondernemingen die hen niet voldoende winst opleveren.

Jullie zijn niet enkel arbeiders uit de automobielsector maar ook arbeiders die tegenover de aanval van de patroons ook andere arbeiders gaan zien, vooral in een Belgische context waar de nationalismes en regionalismes bestaan om ons te verdelen. Vlaamse arbeiders en Waalse arbeiders, de bedrijfssluiting heeft dezelfde gevolgen voor allen. Het nationalisme, in Vlaanderen evenmin als elders, is niet de oplossing. De arbeiders hebben geen vaderland: de "nationaliteit" van de arbeider is zijn klasse.

De regering stond klaar om de Belgische automobielsector financieel te helpen, maar niet de arbeiders die uit de productie gestoten worden. Wat wij voorstellen is het omgekeerde: de lonen moeten gewaarborgd blijven door de patroons en de staat los van wat er met hun fabrieken gebeurt. En dit voor alle loontrekkenden die direct of indirect door de herstructurering getroffen worden. Het doel is ambitieus en politiek, maar het is het enige op niveau van wat er op het spel staat.

Neem zelf jullie strijd in handen, zonder te wachten op een hypothetische en bedrieglijke "syndicale oplossing". Welk compromis kunnen zij nog voorstellen tegenover dit laatste stadium in de sluitingen?

Je moet hen doen betalen! Alleen de strijd kan lonen!

Mouvement Communiste / Kolektivně proti kapitálu, 4 november 2012

Voor alle correspondentie adres als volgt: BP 1666, Centre Monnaie, 1000 Bruxelles 1, Belgique. Bezoek de website van Mouvement communiste: www.mouvement-communiste.com